

Petrus Dahlin • Johanna Kristiansson

SOMMAR- KOMPISEN

LÄS PÅ EGEN RISK!

BONNIER
CARLSEN

Det är sista dagarna i skolan innan sommarlovet.

Janina har precis bråkat med sin bästa vän, Rufus, som går i samma klass. De har varit kompisar sedan de var små.

Men nu räcker det.

– Du är så barnslig, säger Janina.
– Fast du är en bajskorv,
svarar Rufus.

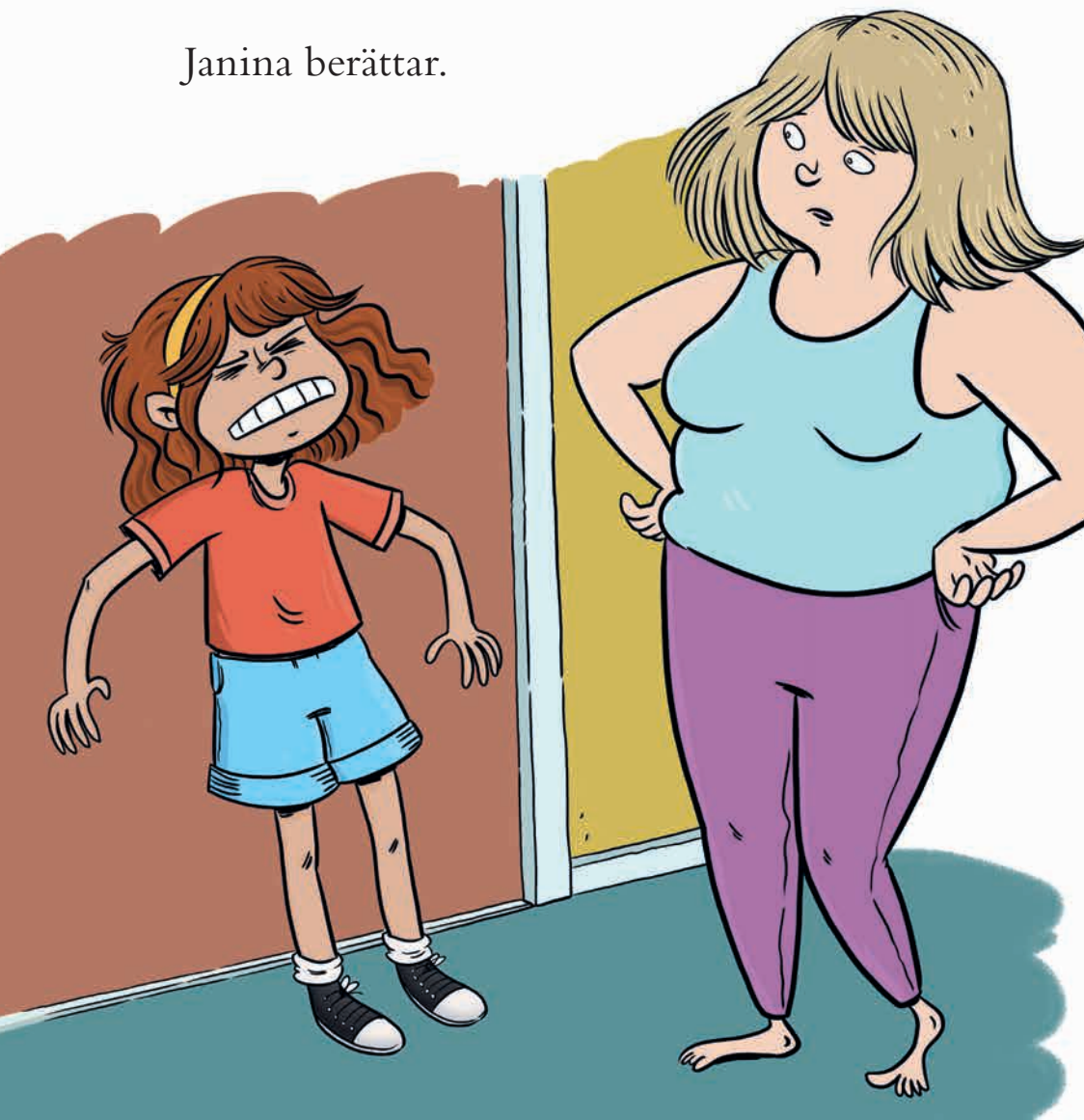
– Ååh. Du och jag är inte vänner
längre! säger Janina och går.

När Janina kommer hem slår hon igen dörren så att väggarna skakar.

– Jag vill inte att Rufus följer med oss till landet i morgon! säger hon.

– Men varför inte? frågar mamma.

Janina berättar.

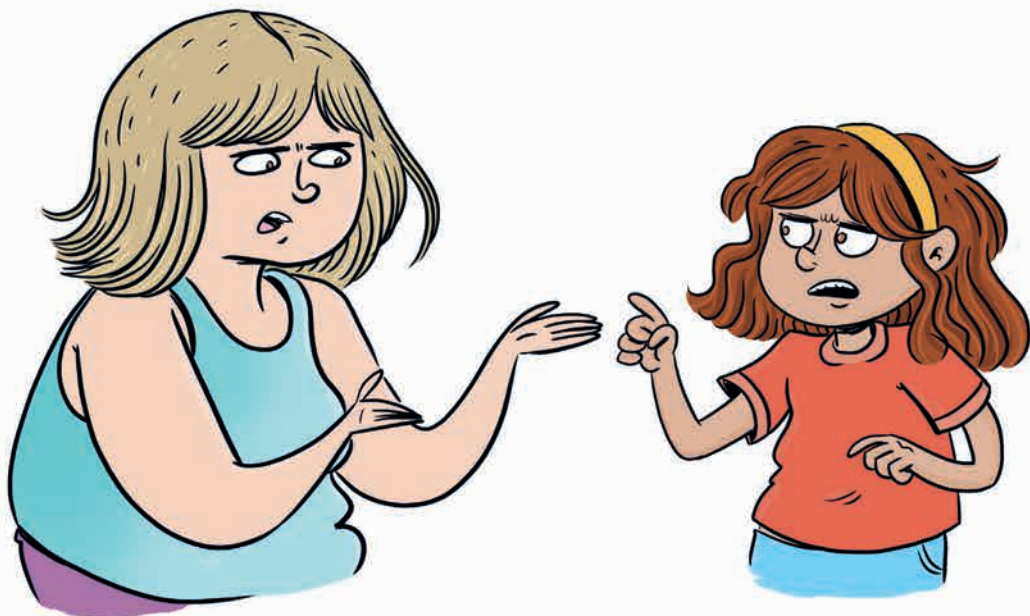
– Det går över, säger
pappa. Du ska se
att ni är kompisar
i morgon igen.

– Nej, nu vill jag inte vara kompis
med honom längre, säger Janina.

Mamma blir irriterad.

– Rufus har alltid följt med oss till landet på semestern. Och hans föräldrar är ju våra vänner sedan länge.

– Man kan faktiskt växa ifrån varandra. Man måste inte vara vänner för evigt, säger Janina.

– Så kan man väl inte säga, protesterar mamma.

– Fast du är ju inte kompis med din gamla bästis längre. Jag åker hellre själv, säger Janina.

Mamma blir tyst.

Det är första dagen på sommarlovet och de har äntligen kommit fram till sommarstugan.

Janina är så glad. Hon har inga problem med att underhålla sig själv.

Hon lägger
patiens med
en kortlek.

Hon hittar gamla
serietidningar som
hon plötsligt tycker
är mysiga att läsa.

Hon till och med diskar!

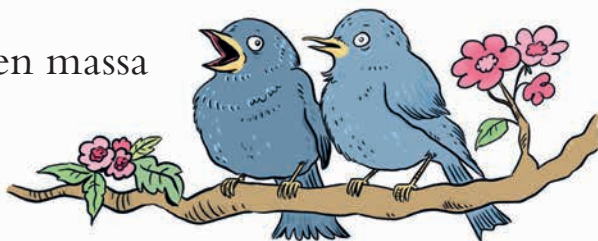

– Åh, vad jag gillar att vara ensam här,
säger Janina. Det kommer bli den bästa
veckan i mitt liv!

Redan dagen efter börjar det kännas lite tråkigt.

Efter att ha spelat Finns i sjön med mamma går Janina ut för att se om det händer något.

I träden sitter en massa tråkiga fåglar och kvittrar.

I stugorna ser hon bara gamlingar som dricker kaffe.

Nu förstår Janina varför hon alltid brukar ha en kompis med sig.

Hon går så långt bort från stugan
som hon vågar.

Så, plötsligt, som från ingenstans
dyker det upp en tjej.

– Hej, säger Janina nyfiket.
Bor du här?

Flickan nickar.

– Jag heter Lava och vi har en grå
stuga där borta, säger hon.

– Vad kul, ska vi hitta på nåt?
säger Janina glatt.

Janina och Lava har roligt
tillsammans under dagarna.

De smaskar på godis
i Janinas säng.

De bakar bullar och
äter deg.

De ligger i hammocken och skrattar
åt roliga klipp.

De skrämmer några småbarn.

Men när de ska klappa grannens gosiga katt
blir katten rädd och springer därifrån.

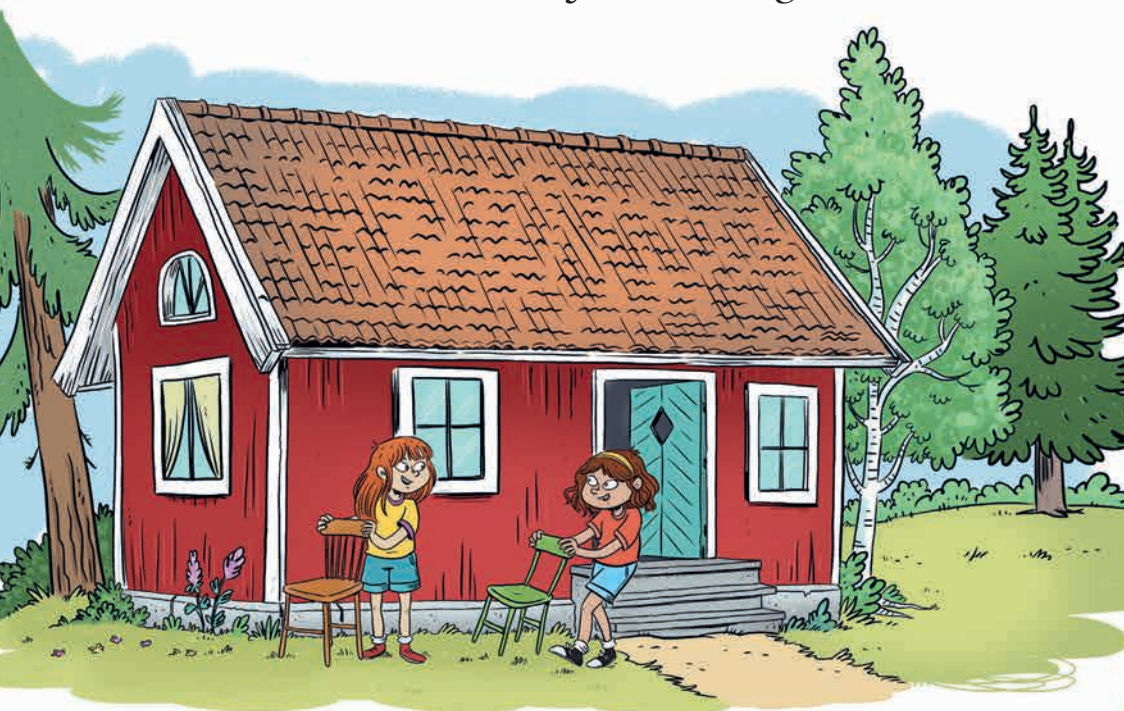
– Djur brukar vara rädda för mig, säger
Lava. Och jag är lite rädd för dem.

En eftermiddag står de utanför Janinas stuga.

– Undrar hur långt bort man ser där uppifrån taket ... Vågar du klättra upp? frågar Lava.

– Vi kollar, svarar Janina kaxigt.

Janina hämtar två stolar och ställer dem på varandra. Stolarna vinglar när de klättrar, men till slut är de uppe på taket.

– Äh, man ser ju bara skog,
säger Lava besviket. Men
hennes blick fastnar på
närmaste träd.

– Från det där trädet skulle man säkert se mycket längre. Men jag fattar om du inte vågar, säger Lava.

– Klart jag vågar, skrattar Janina.

Fast egentligen är hon höjdrädd och den där grenen ser så klen ut.

Janina börjar klättra.

Men precis som hon trodde ...
Grenen håller inte!

